

Mel. [Dies est laetitiae/Der Tag der ist so freudereich](#)

1 Den dag, den er så glædelig,
Kongens morgenrøde
Guds Søn kom ned fra himmerig,
Lod som mand sig føde
Fra jomfruliv forunderligt
Et lille barn vidunderligt
I sin manddoms ære,
Hans magt er utænkelig,
Hans kraft er ukrænkelig
I sin Guddoms ære.

2 Den moder hun er datter her,
Sønnen, Han er Fader,
Hvem har hørt om lignende færd,
Gud sig føde lader!
En tjener, der har Herremagt,
På alle ting Han giver agt,
Det går mod fornuften!
Han er både fjern og nær;
Derfor undres må enhver,
Det går mod fornuften!

3 Han, som har alting i sin vold
Han som Himlen råder,
Han fødtes i en æselfold,
Efter kvægets måde.
Han som har sol og måne gjort,
Han verden skabte med et ord,
Planeter og stjerner;
Han lagdes i en krybbe trang,
For mennesker led han tvang,
Glæd jer derfor gerne.

4 Guds Søn er født af jomfru ren,
Han en mand er vorden,
Som rose sprang af liljegren,
Mod naturens orden;
Han fødtes af en jomfru ung,
Men hendes byrde var ej tung,
Det kunne Jesus råde;
Guds Søn lå ved moderbryst
Fik som barn ved hende trøst;
Under overmåde!

5 Som sollys gennem glasset klar,
går og gør ej skade,
Så og Maria jomfru var
Af Helligånds nåde.
Og salig er den barnemor,
Som Herren Gud gav nåde stor,
Hun skal Jesus føde,
Saligt er det liv Ham bar.
Han, som livets fyrste var,
Frelste os af møde.

6 Sit land den kejser byde lod,
i mandtal at skrive,
Al verden i hans hånd da stod;
De skat skulle give.
Op Josef og Maria glad
stod og drog til Bethlehems stad,
Dér de måtte komme;
Og da det blev midnatstid,
Fødtes Herren mild og blid
Til fryd for de fromme.

7 En engel til de hyrder så,
Han en tale gjorde,
Da han dem fandt på marken gå,
vogted' deres hjerde:
Nu kongen er af himmerig
født, og borte er al sorrig,
Derpå bør vi agte;
Han, Herren for englekor,
og for dem som jord bebor,
Han gør alt, Han agter.

8 Den Herre Gud, som os har skabt,
Lod sig så bekvemme¹,
At frelse dem, som var fortabt,
Ud af Djævlens gemme;
Forlad os det, som vi har brudt,
Und os, vi gør som du har budt:
Vor hu fra synd vende;
Og leve i stadig tro,
Giv med dig den evig ro:
Fred foruden ende.

Dies est laetitiae, Dansk Hans Tausens
Psalmebog 1553, revideret Magnus Nørgaard
Sørensen 2021-2023.

¹ Bekvemme: overtale, her: lade sig overtale